

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Acoperământul Maicii Domnului

În duh de praznic sfânt în cer și pe pământ, Eu, Domnul, vin la tine cuvânt, popor al cuvântului Meu, și vin cu sfinții, și vin cu mama Mea Fecioara că-i zi de praznic sfânt pentru ea. O, cât se mângâie cei din cer când pot da ei mângâierea lor celor ce iubesc să petreacă cu sfinții pe pământ, să stea cu ei în taină de Duh Sfânt, cu hrană de Duh Sfânt unii de la alții! Nu e loc și stare mai dulce pentru sfinți ca și statul lor cu cei ce-i doresc și îi iubesc pe ei pe pământ.

O, iubiți-i pe sfinți, măi fiilor! Dați-le întâlnire cu voi și între voi, căci rugăciunile lor pentru voi vor fi iubirea lor de voi înaintea lui Dumnezeu, și vine apoi Duhul Sfânt Mângâietorul și Se sălășluiește între voi și vă aduce vouă din darurile Lui.

O, mamă a Mea, mamă Fecioară, suntem cu zi de praznic sfânt și cu acoperământ sfânt în mijlocul celor ce Ne sunt casă pe pământ, mamă, iar tu ești plină de slavă și de daruri și de iubire. E mare mângâiere pentru Noi că avem unde să poposim, că avem cum și cui să Ne dăm, mamă.

— *Mai mare dragoste ca a celor din cer nu are nimeni pe pământ pentru fiii cerului, o, Fiule Doamne. Noi, Care suntem în cer, suntem plini de cer și de cele din cer, care sunt veșnice, Fiule scump al meu și Mântuitor al celor ce Ne iubesc pe Noi, cei din cer. O, cât de mult așteptăm Noi să fie una cerul și pământul, să fie una pământul cu cerul, omul cu Dumnezeu, Fiule Doamne! Am vrea să nu mai fie dureri pe pământ, și numai rai să fie am vrea, numai ascultare de Dumnezeu și de cele din cer. Ascultarea de Dumnezeu a omului face pământul rai, și aceasta are omul de lucrat și de păzit apoi. Iată cu ce acoperământ sfânt vin eu azi la poporul cuvântului Tău și cu ce cuvânt îl întăresc eu pe el, că mare lucrare este să aducă omul raiul pe pământ, să-l lucreze și să-l păzească apoi, iar în rai este Dumnezeu cu omul, și nu trebuie să uite omul aceasta așa cum a uitat la început, de a pierdut apoi omul raiul, și s-a pus apoi înger de la Dumnezeu păzitor peste rai. Era raiul acoperământul omului, era el casa și grădina omului și mângâierea lui prin toată frumusețea lui.*

O, nu știe omul de ce plânge pe pământ. El plânge pentru toate apăsările lui, pentru toate dorurile lui, dar taina plânsului lui n-o pricepe și n-o știe el, nu știe omul căutarea după care el caută. Plânge în el raiul pierdut, pacea cea pierdută prin neascultarea lui de Dumnezeu. Caută omul după Dumnezeu în toată căutarea lui după mângâiere, dar trebuie să știe omul că s-a pierdut de Tatăl lui și că de aceea plânge, plânge după Dumnezeu ca și copilul pierdut de părinți, rătăcit de la fața lor din pricina nevegării lui.

De șapte mii de ani caută Dumnezeu cu acoperământul Său în brațe după omul cel pierdut de casa lui și de Tatăl lui. O, nu este bine să se învețe fără Dumnezeu omul! Nu este bine să-i placă omului înstrăinarea de Dumnezeu! Ne purtăm după om cu acoperământul mângâierii, Fiule scump al meu, dar omul tot fuge. Fuge omul după mângâiere dacă nu știe să se întoarcă sub iubirea lui de Dumnezeu, care stă gata să-l cuprindă sub mângâierea sa pe om.

O, popor mângâiat de Dumnezeu, merge Domnul de la tine cu cuvântul Său prin lume, merge Crainicul cerului, merge Fiul meu Iisus Hristos, merge, și răsună din cer și până pe pământ din loc în loc cuvântul glasului Lui după om. Merge Domnul și grăiește ca să fie auzit și să se tragă omul sub acoperământul Fiului meu, sub mantia Lui să se strângă omul cel fără de mângâiere pe pământ.

O, popor mângâiat de cuvântul Fiului meu Iisus Hristos, dă peste tot mângâierea Lui de peste tine, ca să dorească fiii oamenilor după ea și să înțeleagă ei că iese în calea lor mângâierea cea de la Dumnezeu, dar dacă omul nu învață din ea să-L mângâie pe Dumnezeu, el nu va putea să primească mângâierea și taina ei și puterea ei. Omul cel de la început, care a fost

așezat în rai, nu L-a mângâiat pe Domnul, pe Făcătorul lui, Care l-a făcut pe om ca să Se mângâie cu el, și este vădit că cel ce nu-L mângâie pe Domnul rămâne fără de mângâiere, așa cum a rămas omul cel de la început, care cu greu a mai căutat apoi după mângâiere, după Dumnezeu. O, n-ar mai avea nici o suferință omul dacă s-ar face el pe pământ mângâierea lui Dumnezeu. Poți să simți sau să primești mângâiere pentru tine de la cel pe care nu-l iubești sau nu-l mai iubești?

Iată, a pierdut omul taina și puterea mângâierii. Din pricina încăpățânării cea de la amestecare, cea de la apropierea cea mare între om și om, de aceea omul nu mai poate primi și nu mai poate da mângâiere. El își pierde duhul cel bun și nu-l mai are, și are duhul îndrăzelii, duhul părerii de sine și dorul de întâietate prin acestea pentru voia sa, pe care o iubește. Când omul nu mai primește nici un strop de mângâiere, de iubire de pe nicăieri, atunci înțelege el ce a pierdut, și plânge în el, iar Domnul Se apropie atunci cu multul și-i dă lui mângâiere, căci scris este: «Fericiți cei ce plâng, că aceia mângâiați vor fi!». Sfinții aveau nevoie de mângâiere cât au fost pe pământ și știau că omul nu poate să mângâie, și de aceea se făceau ei sfinți cu viața și cu căutarea lor după Dumnezeu, și erau cei mângâiați de Dumnezeu. Era Israel în robie și-i trimitea Domnul cuvântul mângâierii și al izbăvirii, iar el se mângâia și odrăslea din nou. O, cum să nu simtă omul mângâiere când Domnul îi grăiește lui? Când omul nu mai poate, vine Domnul și-l mângâie pe el. Simte omul mângâiere când grăiește el Domnului, dar când Domnul îi grăiește lui, e și mai mare mângâierea. Iată taina mângâierii!

O, popor al Fiului meu Cuvântul, iată taina mângâierii! Să audă de la voi toți cei care locuiesc pământul în lung și în lat și să știe că dacă aici pe pământ nu se desfată omul de bunătățile cele veșnice, cum ar putea el crede că le va putea avea de părtășie atunci, în veșnicie? Iată, cât și cum stai aici, atât și așa vei fi și acolo, omule pierdut de Tatăl tău, dar mulți acolo sunt plini de dulce părtășie cu Domnul, așa cum au fost și pe pământ.

Și acum, Bunule Doamne, Fiule al Tatălui și al meu, dă-le lor, dă-le celor la care vii și ai casă, dă-le, Doamne, mângâiere multă și mereu, dă-le pace, dă-le iertare, dă-le sănătate, dă-le lor putere pentru Tine și pentru lucrările Tale cele mari, că mari și minunate sunt lucrările Tale cu ei pentru cele ce vor fi și vor rămâne pe vecii, pentru cer și pământ nou, o, Fiule Doamne, și dă-le lor ocrotire mare și salvare mare din toate durerile de pe pământ, că ei cred în Tine, Doamne, și Te așteaptă mereu cu ale Tale lor. Acoperământ să le fim, iar ei să Ne fie mângâiere, mângâierea pentru care Tu l-ai zidit pe om la început, o, Fiule al meu Iisus Hristos. Amin.

— Eu, mamă, Eu și Tatăl n-am avut alt gând când l-am zidit pe om, decât să-l avem de mângâiere, mamă. Nu trebuie să uite aceasta fiii acestui cuvânt al Meu de azi, din zilele venirii Mele acum cuvânt pe pământ, mamă. Orice ar fi să uite ei, aceasta să n-o uite, și să se facă ei mângâierea Domnului, mamă. Din zi în zi mai mult îi îmbiu și-i îndemn spre aceasta, spre statul lor cu sfinții, care se roagă înaintea Mea în cer pentru cei de pe pământ care Ne sunt mângâiere și casă, mamă.

O, popor al credinței cea pentru venirea Mea de azi, o, ce frumos, ce dulce, ce mângâios acoperământ a așezat deasupra ta mama Mea Fecioara în ziua ei de praznic sfânt! Fii plin de nădejde și de iubire, și așează mereu în mijlocul tău așternut pentru sfinți, ca să petreacă sfinții cu tine și să ai mângâieri din cer, din cele veșnice luate, că tânjesc cei din cer să fie una cerul și pământul, și pământul cu cerul în taina mângâierilor de sus. Vai celui ce-și caută mângâiere pe pământ! Acela desparte pământul de cer și cerul de pământ și pierde raiul mângâierii și pierde mângâierea și-și face rost de plâns. Dar tu să cauți cu sfinții cerului, o, popor credincios, și să știi cu cine să petreci, căci adevăr spune vorba care zice: „Spune-mi cu cine te unești ca să-ți spun cine ești“.

Sunt plini de dor sfinții, și dorul lor caută după om pe pământ ca și Dumnezeu, ca și dorul lui Dumnezeu. Acolo unde se dă lupta pentru cer, acolo doresc cei din cer, căci fiecare luptă

pentru patria sa. Patria omului este cerul, și trebuie să lupte el pentru cer și să facă cer pe pământ, căci Domnul este și va fi pe pământ cu oamenii, precum este scris de venirea Lui cu oștiri cerești pe pământ, cu sfinții Lui.

O, fiilor care-Mi sunteți casă și petrecere a Mea cu voi, primiți-Mi venirea mereu și îmbărbătați-vă mereu pentru ea, pentru Mine cu voi. Fiți plini de cuvânt sfânt și de veghe și de lucru. Eu vă dau și vă voi da mereu mângâiere și putere și sănătate și pace și ocrotire, fiilor, iar voi să fiți mângâierea Mea. Întăriți-vă în voi și între voi dorul pentru petrecerea cu Domnul și cu sfinții Lui, și toate celelalte vă vor fi adăugate pe calea mersului Meu cu voi. Fiți plini de nădejde prin ascultare de tot cuvântul Meu de peste voi, pe care vă cer să-l faceți împlinit peste voi și în voi, căci aceasta vă aduce vouă tot bunul Meu cu voi, toate darurile Duhului Sfânt, fiilor.

Grăirea cea din cer în această zi de praznic sfânt pentru mama Mea Fecioara se va face acum mare mângâiere pentru cei care stau în calea Mea când vin cuvânt la voi, și va lucra în ei înțelepciunea cea de sus a mângâierii și a puterii de la mângâiere și pentru mângâiere, iar mângâierea aduce putere de credință, fiilor, numai să aibă omul umilință și să rămână în ea mereu pentru statul Meu cu el, căci fără umilință în el, Eu, Domnul, nu pot fi cu omul.

Vă dau îmbrățișarea Mea, fiilor. Luați din ea tot ce vă trebuie vouă și fiți apoi puterea Mea între fiii oamenilor și fiți cuvântul Meu cel împlinit, și fiți una cu cei din cer, o, fiilor. Amin, amin, amin.

1/14 octombrie 2013